

תצוגת הבקר ה-10 באון

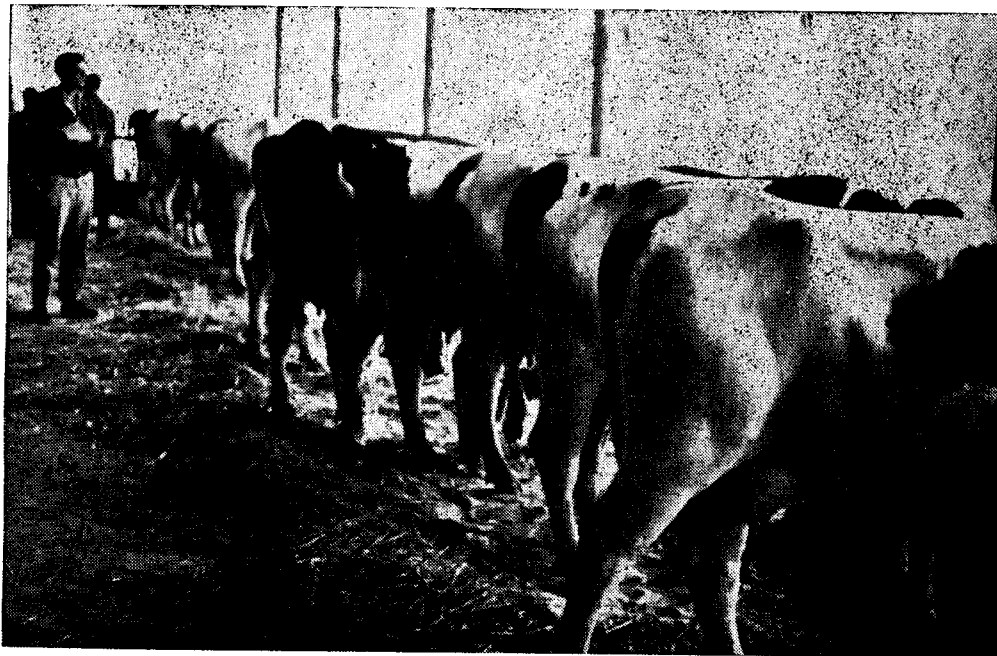
בהעפת־עין ובריצה חטופה לאורך שורות המוצגים, אלא מסתכלים בעיון בפרה זו או אחרת, מתכופפים ומתבוננים יפה בעטינים וכן מחליפים רשמים ביניהם בערנות רבה. הפעם זכו המבקרים גם בחידוש טכני מסוים: הפרות המצטיינות היומנו ל"במה" מיוחדת והמומחים סיפרו בשבתייהן ורמזו על חסרונותיהן. אך יש להצטער שהבאת הפרה לבמה והעלאתה עליה קשים כקריעת ים־סוף, ודרוש היה צוות גדול של בוקרים חסונים כדי להצליח במשימה. יש להצטרף על כך, ששעתם של בוקרינו אינה פנויה להדריך ולאלף את הפרות (המיועדות לתצוגות) לצעוד בנהת, כשהן מובלות ע"י בעליהן באפסר. לעצם המוצגים. בנות "צין" נראו בעיני טרבות בעטיניהן, לא מדולדלות ביותר בגופן, אם כי הניבו שפע של חלב ב־100 הימים הראשונים (בגבולות 2500 ק"ג). פגם קל מבחינת האקסטריאר — העכוז המשופע, כמעט בכל הבנות. יסולח להן פגם זה אם הן תלכנה בדרך האם של "צין", "צרופה" ובתה "חרותה", יניבו חלב עם

ביום 8.11.65 התקיימה סוף־סוף התצוגה שנדחתה פעמיים — פעם מחמת התפרצות פר"ט ופעם שנייה בגלל מזג אויר גשום. הוצגו לראווה הבנות של "צין", "ברקן" ו"גוג". הערכת הפרים מתפרסמת בחוברת זו, בצירוף לדו"ח של "און", והחתום מטה מתכוון למסור את רשמיו הפרטיים. עצם העובדה שזוהי התצוגה ה־10 מעידה על עקביותם של האחראים ל"און" ולהתמדה מבורכה בפעולתם. כדאי לציין את החתירה לגיוון התצוגות ולשוות להן רוח של הדרכה ולימוד.

צירוף "צמדי עתודות" לתצוגה הוא מעשה הראוי לציין מיוחד, כיון שנוכחות אמהות של פרים שלעתיד לבוא הוכיחה והזכירה לבוקרים בארץ שהאחראים לגידול פרים שוקדים גם על בחירת האמהות הראויות לתפקיד זה, ואין מסתפקים בתכונותיו ובמראהו של הפר בלבד.

עדות לכך שהתצוגות קולעות למטרתן, היא נהירת המוני הבוקרים אליה; והיתה לי ההזדמנות להיווכח שרוב המבקרים אינם מסתפקים

מראה כללי של מבכירות בתצוגה.

בגיל של 22 חודש, ויתכן שמאמץ זה, בגיל כה רך, יש לו חלק בעיכוב גדילתו והתפתחותו. יש לציין בצער שברכישת פר זה בארה"ב נעשה ויתור מסויים לגבי מתכונת השומן מצד האם. בקבוצת בנות "גוג" זכתה בפרס "שובבה" ממר' חביה-הקיבוץ, שהמליטה בגיל 22 חודש, הגיעה לשיא יומי של 25 ק"ג והניבה ב־100 ימים 2800 ק"ג. נתפלל ונברך אותה שתזכה גם באריכות ימים, כי אכן זקוקה היא, ורבות כמותה, לרחמים מידי שמיים, כשבאים אליהן בתביעות כה רבות.

רושם מצויין עושות העתודות המעטות שהובאו לתצוגה. עדר שריד היה מיוצג בצורה מפוארת ע"י "סיומקה", שזכתה בפרס ראשון ובנה "סברא", וכן ע"י משפחת "פלמירה".

עדר מזרע, שזכה כבר בעבר בהצלחות לא מעטות, בספקו עגלים לרבייה, הציג גם הפעם משפחה מיוחסת — את "זוהר" עם בתה "זהריה" והנכד "זאב", שמגדלים לרבייה במכון "און"; "זוהר" זו זכתה בפרס שני. עדר שריד הביא לתצוגה גם את "בריג'יט" ו"בהירה" בתה, שזכו

4% שומן ויאריכו ימים כמוהן. מבין הבנות האלה זכתה בפרס "לימה", ממשק מגידו. עלי להעיד עוד שבעוברי לאורך בנות "ציץ" ציינתי רק שתיים, שהן מדולדלות יתר על המידה בגופן. יתכן שהסתתא "צרופה" חילקה מכוחה ומחוסנה לנכדותיה.

בנות "ברקן" האמריקאיות, הן בעלות עטינים די טובים; תנובותיהן, אף הן מצויינות, אבל על מצב גופן לא ידעו לשמור, ורובן נראו רזות ומדולדלות. 7 מבין הבנות הגיעו לשיאי תנובה יומיים שלמעלה מ־30 ק"ג, ואחת מהן אף התקררה לשיא של 40 ק"ג ("אמירה" מגבעת־עוז) וב־100 הימים הראשונים הניבה למעלה מ־3,700 ק"ג, וכל זאת — למרות ההמלטה בגיל של 23 חודש; יתכן שהסבא מצד האם (דנדי) יש לו חלק בהישג זה. בעלת הפרס בקבוצת בנות זו היא "הכשרה" ממשק יגור.

בנות "גוג" — קלות, קטנות, רזות בהופעתן, אבל עטיניהן יפים וסימטריים. התנובה הממוצעת ב־100 הימים הראשונים 2400 ק"ג; החלק הגדול מביניהן הוכנסו בעול "גידול בנים" והנבת חלב

בוקרים ממשקים שונים, שמוצגיהם זכו בפרסים

מה בדבר ייצוא עגלים לבשר מארה"ב?

אתמצת קודם כל את הדו"ח¹ שפורסם ב"Foreign Agriculture": לפני כשנתיים יצא המשלוח הראשון של עגלים רכים בדרך האוויר למילאנו, איטליה. במרוצת הזמן היו עליות וירידות במסחר זה. המשלוחים הגיעו לשיא של 1400 עגלים לשבוע בחורף של 1964. היו תנודות במחירים; בה בשעה שהמחירים באירופה (בצרפת, הולנד ובלגיה) הם היו בירידה, הרי בארה"ב הם נמצאו בעליה מתמדת.

לזמן מה נפסקו המשלוחים לאיטליה לחלוטין, אולם כעבור זמן־מה הם נתחדשו. קיימת התקווה שעסקים אלה יתמידו ויתרחבו כיוון שבאירופה יש מחסור בבשר של בקר צעיר ("בשר־לבן"), בה בשעה שבארה"ב יש שפע של חומר־גלם לייצור בשר זה — אלה הם העגלים מעדרי החלב שאין להם דורש לפיטום בשוק האמריקאי. הטיסה מניריורק עד רומא או מילאנו נמ" שכה 12 עד 16 שעות. מקרי תמותה בשעת הטיסה, אם כי חששו שיהיו מרובים, היו למעשה מינימאליים, אולם מאיטליה החלו להגיע ידיעות שהתמותה רבה מאוד לאחר פינוז העגלים למשקי האכרים. דובר על אבידות כדי 50% במשלוחים מסויימים. אמנם נתברר אחר כך שהידיעות האלה היו מוגזמות, אבל בכל אופן בעיית התמותה היתה חמורה למדי. רופאים וואטרינארים אמריקאנים בדקו את העניינים ונתברר שבמשלוחים מסויימים נכללו גם עגלים בני יום־יומיים, ואלה בעיקר גרמו לאבידות הקשות. ניתנו הוראות לבדוק את העגלים בדיקה יסודית יותר לפני המשלוח, וכן נאסר לשלוח עגלים בגיל שלמטה מ־8⁶ ימים.

בשעת הדיון על מחירי ההטסה, תוך הבאה בחשבון של משקל העגלים והנפח שלהם, נקבע שמינימום המשקל לעגל יהיה 90 פאונד (כ־40 ק"ג). איטליה, מצידה, תבעה שגיל העגלים ביום המשלוח לא יהיה פחות משבועיים. מוסדות ממשלתיים בארה"ב הציעו אמנם שהעגלים יוחזקו במשך 15 יום, בפיקוח וואטרינארי, במל

ב"הארץ" מיום 15.11.65 קראנו: "החלטה לייבא במשך מחצית השנה הקרובה כ־1,500 עגלים בני שבועיים מארה"ב — קיבלו בסוף השבוע שרי האוצר, המסחר והתעשייה, והחקר לאות. בפגישת השרים, בהשתתפות פקידים בכירים משלושת המשרדים, העלה משרד החקלאות תביעה לייבוא 6,000 עגלים בני שבועיים לפי־טום, כצעד נסיוני למניעת האמרת מחירי בשר בקר טרי. שר החקלאות, מר ח. גבתי, אמר כי נמצאה דרך למנוע את המחלות שפשטו אשתקד בעקבות ייבוא עגלים צעירים. בפגישה הבין־משרדית סוכם על ייבוא של רבע מהצעת משרד החקלאות, דהיינו — 250 עד 300 עגלים לחודש במשך חצי שנה. יש להזכיר כי עד כה דחו משרדי האוצר והחקלאות הצעות לייבוא עגלים. עמדת משרד החקלאות הוסברה בבעיית התחרות לואה הכרוכה בייבוא כזה, ואילו האוצר טען כי אין הצדקה לבזבז מטבע חוץ על ייבוא בקר לצריכה. משרדי האוצר והחקלאות יקיימו בימים הקרובים דיון, בו ייקבעו שיעורי ההיטלים על הייבוא הנסיוני של עגלים."

עד כאן הידיעה בעתונים בשאלה הנ"ל, ולא ידוע להתום מטה מהו בדיוק המצב כיום. בהזדמנות זו אביא לקט ידיעות על כל הפרשה של ייצוא עגלים רכים מארה"ב לאיטליה ולארצות אחרות, לצורך פיטום.

השנה בפרס "אנוליק" כצמד עתודות המשובח ביותר בארץ. "בריגיט" זו היא אחת הבנות המצטיינות של דנדי ונכדתו של "קישון". יש להניח ששני האבות האלה הנחילו לא מעט מהטוב שבמורשתם לבריגיט.

עדר הזורע היה מיוצג במשפחת "קלרה". גם ממשפחה זו הובא עגל שמגדלים לרבייה. עלי לציין שלא התפעלתי במיוחד מ"פרצופיהם" וממבנה הגוף של העגלים שהוצגו; נחכה ונראה כיצד יציגו העגלים את תפארת משפחותיהם, לכשיתבגרו.

מן הראוי לציין את הצורה הנאה של הקטלוג שחולק בין המבקרים. י. עצמון

¹ A report of U.S. calf shipments by air to Europe.